

Państwo Jarocin

Nr 3 (26)

PISMO SAMORZĄDU
GMINY JAROCIN

Już ponad rok zmagamy się z pandemią. W środkach masowego przekazu większość informacji dotyczy tego problemu. Życie społeczne naszej gminy zostało poważnie zdezorganizowane. W ubiegłym roku nie odbywały się planowane imprezy plenerowe. Szkoły prowadziły naukę w sposób zdalny przez Internet. Ludzie przebywający w miejscach publicznych byli zamaskowani. Trudno było rozpoznać swoich znajomych. Poznaliśmy nowy termin: lockdown. Główne od kilku miesięcy osie sporu pomiędzy politykami, to kwestia zakresu ograniczeń gospodarki i życia społecznego przez lockdown oraz kwestia szczepień. Obie strony podpierają się autorytetami ze świata środowiska lekarskiego. W piśmie rejestrujemy najważniejsze wydarzenia, które miały miejsce w naszej gminie w okresie od poprzedniego numeru, w tym: 30-lecie samorządu terytorialnego i konferencję w sprawie wzniesienia pomnika „Rzeź Wołyńska” Mistrza Andrzeja Pityńskiego.

Od lewej: prof. A. Zapałowski, Zbigniew Walczak,
ks. T. Isakowicz-Zaleski, prof. W. Osadczy

Redakcja

Dzień Samorządu - osoby pełniące najdłużej mandat radnego

JUBILEUSZ 30-LECIA SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Nagrodzeni pracownicy Urzędu Gminy

Obchody jubileuszu 30-lecia samorządu terytorialnego odbyły się 28 września 2020 r. w Gminnym Centrum Kultury w Jarocinie. Udział w uroczystościach wzięli: Pani Jolanta Sawicka Wicewojewoda Podkarpacki, Pan Robert Bednarz Starosta Niżański, Pan Sylwester Daśko Przewodniczący Rady Powiatu Niżańskiego, ks. Proboszcz Stanisław Szuba, Radni Rady Gminy Jarocin, Pan Antoni Oleksak, który przez 6 kadencji sprawował mandat radnego, Panowie Andrzej Habuda i Janusz Siembida – Wójtowie w kaden-

cjach 1990-1998 oraz Pani Helena Cichoń – Sekretarz Gminy w latach 1990-2000.

Uroczystość rozpoczęto odśpiewaniem hymnu państwowego. Znamienitych gości przywitali Pani Aniela Olszówka Przewodnicząca Rady Gminy i Pan Zbigniew Walczak Wójt Gminy Jarocin.

Dokonano odznaczeń pracowników Urzędu Gminy w Jarocinie i Ośrodka Pomocy Społecznej w Jarocinie za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków. Aktu dekoracji w imieniu Prezydenta Rzeczy-

Wójtowie gminy Jarocin w latach od 1990 r. do dzisiaj wraz z Sekretarz Gminy w latach 1990 - 2000 Heleną Cichoń

Starosta R. Bednarz wraz z Przewodniczącym Rady Powiatu z gratulacjami dla wójta gminy

pospolitej Polskiej dokonała Pani wicewojewoda Jolanta Sawicka. Złotym Medalem za Długoletnią Służbę uhonorowani zostali: Małgorzata Bąk, Helena Cichoń, Alicja Habuda-Cichoń, Andrzej Kata, Maria Małys, Lucyna Nalepa, Krystyna Serafin. Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę nagrodzeni zostali: Agata Pałka, Tomasz Podpora, Barbara Pokój, Dorota Urban. Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę odznaczona została Agata Jurkowska i Marzena Olszówka.

Podsumowaniem 30-lat samorządu terytorialnego była prezentacja multimedialna, która przybliżyła gościom wiedzę na temat ludzi, którzy od 1990 r. związani byli lub dalej są z samorządem Gminy Jarocin. Przedstawiono najważniejsze inwestycje, zmiany w oświacie, wydarzenia kulturalne i sportowe oraz organizacje i stowarzyszenia.

Podczas uroczystości podziękowano Panu Andrzejowi Habudzie, Panu Januszowi Siembidzie, Pani Helenie Cichoń za pracę na rzecz Gminy Jarocin. Wyróżniono Wójta Gminy Jarocin Zbigniewa Walczaka oraz radnych, którzy sprawowali lub sprawują funkcję 4-tą kadencję z obecną włącznie: Antoniego Oleksaka, Anielę Olszówkę, Jana Srokę, Bogusława Iskrę, Zdzisława Kurzyńę i Janinę Reichert.

Doceniono także uczniów, którym za szczególne osiągnięcia w sporcie w roku szkolnym 2019/2020, przyznane zostało stypendium Wójta Gminy Jarocin. Listy gratulacyjne otrzymali: Jakub Krasowski, Oliwia Wołoszyn i Kamila Żelazko.

Uroczystość uświetnił występ zespołu Jargocianie.

Dodać należy, że pierwotnie uroczystość miała wyglądać inaczej. Planowano zaprosić wszystkich radnych ośmiu kadencji, wszystkich sołtysów, byłych pracowników Urzędu Gminy i jednostek organizacyjnych. Jednakże ze względu na stan epidemii w kraju i związanych z tym obostrzeń należało ograniczyć liczbę gości.

Natomiast w dniu 4 października o godz. 11.00 w Kościele Parafialnym pw. Matki Bożej Bolesnej w Jarocinie została odprawiona Msza Św. z okazji 30-lecia samorządu terytorialnego w intencji wszystkich samorządowców: wójtów, radnych, sołtysów - ośmiu kadencji, pracowników Urzędu Gminy i jednostek organizacyjnych, którzy pracują lub pracowali na rzecz Gminy Jarocin. Nabożeństwo odprawił ks. Proboszcz Stanisław Szuba wraz z ks. kanonikiem Tadeuszem Kuźniarem.

W oprawę Mszy Św. czynnie zaangażowali się: Zbigniew Walczak – Wójt Gminy, Andrzej Kata – Zastępca Wójta, Agata Pałka – Sekretarz Gminy, Anielę Olszówka – Przewodnicząca Rady Gminy, Jolanta Wołoszyn – Wiceprzewodnicząca Rady Gminy, Renata Dec – Dyrektor ZSP w Jarocinie, Anna Momot – p.o. Dyrektor PSP Zdziary i Sołtys Sołectwa Golce, Iwona Smutek – Radna Rady Gminy i Sołtys Sołectwa Szwedy, Tomasz Podpora – Członek Zarządu Powiatu Nizańskiego oraz Zespół Jargocianie.

Bardzo dziękujemy wszystkim, którzy brali udział we wspólnej modlitwie.

Agata Pałka

UWAGA – KORONAWIRUS

Koronawirus był przyczyną ogłoszenia w kraju od 14 marca 2020 r. stanu zagrożenia epidemicznego, a później już od 20 marca stanu epidemii, który obowiązuje do odwołania.

Wirus SARS-CoV-2 wpłynął także na pracę Urzędu Gminy w Jarocinie, który od 16 marca 2020 r. ograniczył bezpośrednią obsługę mieszkańców. Początkowo sprawy załatwiane były za pośrednictwem elektronicznych środków przekazu (drogą mailową, epuap, pocztą) lub za pomocą dokumentów wrzucanych do skrzyni, która znajdowała się na zewnątrz budynku. Dokumenty, które wpływały do Urzędu były poddawane 2-dniowej kwarantannie. Uruchomiono także infolinię, gdzie osoby potrzebujące (pozostające w kwarantannie) mogły uzyskać informacje oraz zgłosić potrzeby w zakresie dostarczania posiłku, żywności, lekarstw, uzyskania pomocy psychologicznej itp., mogli też uzyskać informacje o numerach telefonu, pod którymi są udzielane porady psychologiczne. W miarę zmniejszania ograniczeń, Urząd

Nr 3 (26)

Grudzień 2021

zaczął przyjmować interesantów na parterze – w wyznaczonym miejscu, przy zachowaniu ścisłego reżimu sanitarnego. Wydawało się, że walka z koronawirusem ma charakter przejściowy. Jednak okazało się zupełnie inaczej. Do dzisiaj stosujemy ograniczenia.

Obostrzenia epidemiczne dotknęły także szkoły. Od 16 marca 2020 r. zawieszono zajęcia dydaktyczne. Uczniowie i nauczyciele przeszli na naukę zdalną, która trwała do końca roku szkolnego 2019/2020. Od 1 września 2020 r. uczniowie powrócili do szkół, jednak nie na długo. Z dniem 26 października 2021 r. naukę zdalną rozpoczęli uczniowie klas IV – VIII, a w szkołach pozostali młodsi uczniowie, którzy później również zostali objęci zdalnym nauczaniem. Uczniowie młodszych klas po feriiach zimowych wrócili do szkoły i mogą uczyć się stacjonarnie.

Życzymy sobie i Państwu jak najszybszego powrotu do „normalności”.

Agata Pałka

GMINA JAROCIN LIDEREM W POWSZECHNYM SPISIE ROLNYM!

Gmina Jarocin zakończyła Powszechny Spis Rolny jako pierwsza gmina w województwie podkarpackim. Powszechny Spis Rolny trwał od 1 września do 30 listopada 2020 r. Spisem objętych było 596 gospodarstw rolnych. Realizowany był trzema metodami:

1) przez rachmistrzów spisowych – spisano 78,58 % gospodarstw rolnych,

2) poprzez samospis internetowy – spisało się 11,75 % gospodarstw rolnych,

3) telefonicznie przez rachmistrzów Wojewódzkiego Biura Spisowego – spisano 9,67 % gospodarstw rolnych.

Jak widzimy, w naszej gminie najwięcej rolników zostało spisanych przez dwie rachmistrzynie, które odwiedzając domy rolników dokonywały spisu. PSR przyczynił się także do promocji gminy. Wójt Gminy Zbigniew Walczak udział wywiadu w lokalnej telewizji TVP3 Rzeszów, był także wywiad z rachmistrzami oraz rolnikiem, który prowadzi największe gospodarstwo rolne w naszej gminie - Józefem Walczakiem.

LIKWIDACJA PSP W ZDZIARACH

Od 1 września 2021 r. przestała funkcjonować Publiczna Szkoła Podstawowa w Zdziarach. Rada Gminy Jarocin w dniu 26 lutego 2021 r. podjęła uchwałę o jej likwidacji, po uzyskaniu przez Wójta Gminy pozytywnej opinii Podkarpackiego Kuratora Oświaty.

Szkoła od wielu lat borykała się z malejącą liczbą uczniów. Gmina chcąc przedłużyć byt szkoły przekazała ją od 1 stycznia 2013 r. do prowadzenia Stowarzyszeniu Przyjaciół Państwa Jarocin, które prowadziło ją do 31 sierpnia 2020 r. Jednak prowadzenie PSP w Zdziarach „przerosło” także Stowarzyszenie. Gmina przyjęła szkołę do ponownego prowadzenia z dniem 1 września 2020 r. Uczniów w szkole było 20, a nauczycieli 17 w wymiarze 7,78 etatu. Nie było oddziału

przedszkolnego, klasy I, II i VI. Przy obecnym stanie finansowania oświaty Gmina Jarocin nie była w stanie udźwignąć kosztów prowadzenia szkoły i zmuszona została do podjęcia decyzji o jej likwidacji.

Funkcję dyrektora PSP w Zdziarach pełniły: Pani Lucyna Mazur (w okresie od 1 września 1991 r. do 31

sierpnia 2007 r.), Pani Rozalia Iskra (w okresie od 1 września 2007 r. do 31 sierpnia 2015 r.), Pani Anna Momot (w okresie od 1 września 2015 r. do 31 sierpnia 2021 r.).

W budynku planuje się utworzyć Dom Pomocy Społecznej.

HOSPICJUM DLA DOROSŁYCH

Stowarzyszenie Opieki Hospicyjnej i Rehabilitacji Społecznej „Bo mogę!” zdecydowało o utworzeniu Hospicjum dla Dorosłych na terenie Gminy Jarocin.

W sierpniu 2020 r. zorganizowano w kościele parafialnym w Jarocinie koncert w wykonaniu Zespołu Pieśni i Tańca „Raclawice”, podczas którego odbyła się zbiórka funduszy na ten cel.

Utworzenie hospicjum domowego i stacjonarnego na naszym terenie jest w pełni uzasadnione, ponieważ w naszym rejonie takiej placówki nie ma, a potrzeby są ogromne. Planowane hospicjum ma oferować 20-25 łóżek, pobyt osób chorych ma być finansowany przez NFZ. Działalność placówki ukierunkowana jest na niesienie pomocy osobom przewlekle chorym i będącym w ostatniej, terminalnej fazie życia. Sukces przedsięwzięcia zależy od pozyskanych środków od sponsorów, ze zbiórek i od uzyskania dofinansowania na złożone wnioski. Lokalizacja hospi-

cjum nie jest jeszcze przesądzona. Brane są pod uwagę różne scenariusze m.in. rozbudowa budynku po szkole w Szyperkach lub budowa nowego obiektu na działce pozyskanej od Wspólnoty Pastwiskowej.

Osoby chcące wesprzeć inicjatywę utworzenia Hospicjum dla Dorosłych mogą to zrobić poprzez zbiórkę internetową, którą można znaleźć pod adresem <https://zrzutka.pl/927eff> lub wpłatę na rachunek bankowy utworzony na rzecz hospicjum nr 20 1600 1462 1878 6282 2000 0003. Osoby, które chcą się włączyć w powstanie hospicjum znajdą potrzebne informacje na stronie www.stowarzyszeniebomoge.pl oraz na jego profilu na Facebooku.

Urząd Gminy w Jarocinie włączył się w zbiórkę funduszy poprzez postawienie przed budynkiem Urzędu serca na nakrętki. Dochód ze sprzedaży nakrętek jest przekazywany Stowarzyszeniu na Hospicjum dla Dorosłych.

ZDANIEM WÓJTA

O LUDZKIEJ PRZEWROTNOŚCI

W ostatnich latach, podczas zebrań wiejskich w Kutylach byłem bez pardonowo atakowany przez jedną z mieszkankę tej miejscowości w związku z takim a nie innym przebiegiem drogi S 19. W czasie swojej długoletniej pracy samorządowej moja działalność jako wójta była poddawana krytyce mniej lub bardziej uzasadnionej, ale przypadek z Kutyl zasługuje na omówienie. W dniu 27.02.2020 r. podpisana została przez wojewodę podkarpackiego długo oczekiwana decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji

drogowej określonej jako Zadanie „A” od węzła „Lasy Janowskie (bez węzła) do węzła „Zdziary” (z węzłem) o długości około 9,3 km”

Jest to odcinek drogi S 19 w głównej części przebiegający przez gminę Jarocin. Zezwolenie jest dokumentem bardzo rozbudowanym, liczącym 113 stron. Opisane są w nim także zastrzeżenia i wnioski od różnych osób i instytucji, jakie wpłynęły w trakcie prowadzonego postępowania w sprawie wydania zezwolenia na realizację ww. inwestycji drogowej. Na stronach 94, 95 omówiony jest protest, jaki wnieśli mieszkańcy Kutyl:

„- Państwo H. i M. S. (w dokumencie są wymienione pełne imiona i nazwiska – przyp. ZW) w piśmie z dnia 08.05.2019 r. wnoszą sprzeciw dotyczący budowy drogi przez ich działkę oraz żądają wywłaszczenia, ze względu na brak możliwości dalszego zamieszkania w tym miejscu. Informują, że w 2011 r. otrzymali „bez jakichkolwiek zastrzeżeń” decyzję o pozwoleniu na budowę domu wraz z budynkiem gospodarczym, w terenie położonym w granicach otuliny Parku Krajobrazowego „Lasy Janowskie” w miejscowości Kutuły. Budynki zostały wybudowane. Uważają, że ze względu na brak informacji (wójt gminy Jarocin nie poinformował ich o planach przebiegu drogi S 19 przez ich nieruchomość), zostali narażeni na koszty związane z budową domu, budynku gospodarczego, ogrodzenia. Ponadto nie wzięto pod uwagę, że przeprowadzając się z miasta na wieś wnioskodawcy oczekiwali ciszy i spokoju, a nie okolicy z przebiegiem drogi o „tak natężonym ruchu, emitującej hałas”. Informują także, że gdy dowiedzieli się o planowanej budowie drogi rozmawiali z zarządcą drogi oraz Regionalną Dyрекcją Ochrony Środowiska w Rzeszowie, gdzie zostali poinformowani, że mogą kontynuować budowę domu ponieważ żaden z 8 wariantów przebiegu planowanej drogi ekspresowej nie dotyczy ingerencji w ich działkę. Zarzucają, że wybrano wariant 9, na wybór którego wpływ miał wójt gminy, a jest to wariant najdroższy.”

A oto treść mojego pisma z 07.06.2011r. skierowanego do państwa H. i M. S. z Kutuły:

„W załączeniu przesyłam decyzję o warunkach zabudowy na zamierzenie inwestycyjne polegające na budowie budynku mieszkalnego oraz budynku gospodarczego na części dz. nr (***) w msc. Katy (sołectwo Kutuły). Jednocześnie informuję, że jeden z wariantów przebiegu drogi ekspresowej S-19 zaplanowany jest na terenie Państwa działki nr (***), w odległości ok. 70 m

BEZROZUMNE NAŚLADOWNICTWO

Jak wiadomo radni miasta Warszawy pozytywnie odnieśli się do propozycji zmiany nazwy Ronda Romana Dmowskiego na Rondo Praw Kobiet. Głównym argumentem za zmianą jest to, że na rondzie tym w ubiegłym roku odbyły się główne akcje związane ze Strajkiem Kobiet. Jest to pierwszy bodajże przypadek w Polsce bezmyślnego naśladownictwa postępowania wszelakiego lewactwa w świecie zachodnim polegającego na obalaniu pomników historycznych bohaterów pod pretekstem, że w swoim życiu nie

od projektowanego budynku mieszkalnego. Pragnę dodać, że przebieg drogi według tego wariantu jest uważany przez firmę projektową „ARCADIS” za najbardziej prawdopodobny.

Zbigniew Walczak – Wójt Gminy”

Przyznacie Państwo, że trzeba mieć tupet i być bezczelnym aby tak przeinaczyć fakty. Podobnie jest z poglądem tych osób z Kutuły, którzy twierdzą, że to ja miałem wpływ na wybór obecnego wariantu przebiegu drogi S 19. Przypominam, że w 2010 roku było 5 wariantów przebiegu tej trasy przez gminę Jarocin: 3 (WS 5, WS 7 i WS 8) po wschodniej stronie obecnej drogi krajowej Nr 19 z węzłem na pastwiskach Wspólnoty Serwitutowej wsi Zdziary oraz 2 (WS 6 i WS 6D) po stronie zachodniej drogi Nr 19, z tym, że różniły się one tylko przebiegiem w okolicy cmentarza w Domostawie. Jeden zakładał przebieg na estakadzie pomiędzy Domostawą a cmentarzem, drugi zaś omijał cmentarz od wschodniej strony. Wariant WS 8 był mojego autorstwa. Projektowana droga przebiegałaby pomiędzy Szyperkami a Zdziarami, omijałaby Hutę Deręgowską od wschodniej strony, biegnąc równoległe do linii kolejowej. Gdy odbyły się konsultacje wśród mieszkańców zainteresowanych wsi mieszkańcy Huty Deręgowskiej, Zdziar, Szyperek, Katow i Domostawy opowiedzieli się za tą koncepcją. Na nic to się wszystko zdało, gdyż od początku forsowany był przebieg S 19 wg wariantu WS 6D (przemianowanego później na WS 9), gdyż omijał on obszar Natury 2000 zlokalizowanej w lasach państwowych na wschód od drogi Nr 19 (od Katow i Domostawy w kierunku Mostków). Na przebieg drogi przez Naturę 2000 musiałaby się zgodzić Bruksela. Uzyskanie takiej zgody przez inwestora byłoby nierealne, tym bardziej, że w tym czasie słynne były problemy z Rospudą. Ponadto Nadleśnictwo Rozwadów także było przeciwnie przebiegowi drogi wg tego wariantu.

prezentowali poglądów, które są charakterystyczne dla współczesnych lewicowych elit. W Stanach Zjednoczonych i Wielkiej Brytanii stosuje się wyznacznik rasowy (stoi za tym głównie ruch Black Lives Matter), natomiast we Francji religijny, przede wszystkim antykatolicki. Bohaterom z przeszłości, a nawet świętym wystarczy przypiąć łatkę rasisty, antysemity czy też jak w ostatnich latach anty – LGBT, aby zdjąć ich z cokołów. Zamiana postaci, która w największym stopniu przyczyniła się do odzyskania przez Polskę niepodległości na symbol zdziczenia w polskim życiu politycznym objawiającym się głównie w postaci niecenzuralnego słownictwa, typu j...ć, w.....ć,

to rzecz świadcząca o chorobie części naszego społeczeństwa. Roman Dmowski odegrał olbrzymią rolę dla kształtu niepodległej Polski podczas konferencji pokojowej w Paryżu. Do czasu nieobecności premiera rządu Ignacego Paderewskiego przewodniczył polskiej delegacji. Jakiej klasy był politykiem dowodzi wydarzenie z 29 stycznia 1919 roku, kiedy to został wezwany przed oblicze tzw. Rady Dziesięciu w celu przedstawienia polskich żądań. Zaskoczony Dmowski bez jakiegokolwiek przygotowania i wcześniejszej próby przedstawienia argumentów strony polskiej rozpoczął trwające ponad pięciogodzinne

przemówienie. Niezadowolony z tłumacza, który nie dość wiernie tłumaczył jego słowa mowę swoją prezentował członkom Rady Dziesięciu posługując się na przemian dwoma językami – angielskim i francuskim. Płynność wypowiedzi, logiczna argumentacja, gruntowna znajomość tematu i umiejętna obrona polskiego stanowiska wywarła olbrzymie wrażenie na słuchaczach. Przemówienie spotkało się ze spontaniczną owacją na stojąco i gratulacjami przewodniczącego Rady – premiera Francji Clemenceau. A co stoi za racjami Strajku Kobiet?

Zbigniew Walczak – Wójt Gminy

ROZBUDOWA BUDYNKU PSP W DOMOSTAWIE

Władze gminy postanowiły o rozbudowie budynku szkolnego w Domostawie. Decyzja została podjęta tym, że do PSP w Domostawie od 1 września 2019 r. przybyło 19 uczniów ze zlikwidowanej Szkoły Podstawowej w Łążku Ordynackim, a od 1 września 2020 r. doszło do dodatkowych 11 uczniów. Ponadto, do szkoły w Domostawie od 1 września 2021 r. trafili także uczniowie zlikwidowanej PSP w Zdziarach. Liczba uczniów poszczególnych klas

uległa zwiększeniu i obecna baza dydaktyczna była niewystarczająca. W szkole funkcjonuje także dwa oddziały przedszkolne, które działają w wydłużonym czasie pracy. Obecnie w SP w Domostawie kształcą się 152 uczniowie, w tym 45 w oddziałach przedszkolnych. Rozbudowa pozwoliła na uzyskanie dodatkowych czterech sal lekcyjnych, co przyczyniło się do zapewnienia odpowiedniej bazy dydaktycznej w PSP w Domostawie.

WYKAZ INWESTYCJI W 2020 ROKU

L.p.	Nazwa inwestycji	Wykonawca	Wartość brutto PLN	Data wykonania
1	Budowa kanalizacji sanitarnej na terenie sołectwa Majdan Golczański	GZK Spółka z o.o. Jarocin	1 542 344,77	30.09.2020
2	Remont drogi gminnej nr 102224R Szwedry-Łążek wraz z obiektem mostowym przez rzekę Bukowa	MOSTY ZAMOŚĆ Tomasz Czyż, Sitaniec	671 412,78	30.11.2020
3	Termomodernizacja budynku Publicznej Szkoły Podstawowej w Golcach	Zakład Remontowo -Budowlany Józef Bajek, Nowosielec	278 980,77	14.08.2020
4	Budowa wraz z przebudową dróg na terenie miejscowości Jarocin	Przedsiębiorstwo MOLTER Sp. z o.o., Rudna Mała	544 224,73	30.09.2020
5	Rozbudowa budynku PSP w Domostawie	Tomasz Niemczyk Usługi Remontowo -Budowlane T.N. CONTRACTORS, Rudnik nad Sanem	725 700,00	14.08.2021
6	Remont drogi gminnej Jeże - Golce	GZK Spółka z o.o. Jarocin	39 251,76	30.04.2020
7	Remont drogi gminnej Mostki Podpory-Graba	Zakład Usługowo -Handlowy Edward Pałka, Zarzecze	70 713,93	30.04.2020
8	Przebudowa drogi gminnej Mostki Podpory - Graba	Paweł Lach, Szyperki	99 439,35	30.05.2020
9	Budowa otwartej strefy aktywności w Golcach	GZK Spółka z o.o. Jarocin	20 598,01	30.08.2020
10	Budowa otwartej strefy aktywności w Mostkach	GZK Spółka z o.o. Jarocin	23 529,04	30.06.2020
11	Budowa otwartej strefy aktywności w Zdziarach	GZK Spółka z o.o. Jarocin	23 686,05	30.06.2020
12	Zagospodarowanie terenu za remizą w Domostawie	GZK Spółka z o.o. Jarocin	24 951,78	30.06.2020
13	Remont drogi gminnej w miejscowości Katy	Paweł Lach, Szyperki	114 767,00	30.06.2020
14	Budowa placu zabaw przy Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Jarocinie	ARGON Klaudiusz Półtorak, Przemyśl	60 230,64	30.08.2020
15	Budowa strefy aktywności lokalnej w Golcach	GZK Spółka z o.o. Jarocin	73 788,88	30.09.2020

16	Modernizacja drogi dojazdowej do gruntów rolnych w Domostawie	CHAMOT Józef Chamot, Jata	77 553,48	20.08.2020
17	Remont dróg gminnych w miejscowości Szyperki	Przedsiębiorstwo Robót Drogowo -Mostowych Sp. z o.o., Borowica	84 820,19	30.08.2020
18	Remont drogi gminnej Golce-Ostrowskie	Paweł Lach, Szyperki	79 482,91	30.11.2020
19	Remont drogi gminnej w miejscowości Jarocin	Paweł Lach, Szyperki	66 420,00	28.12.2020

SPÓŁDZIELNIA SOCJALNA „GOLCZANKA”

W grudniu 2020 r. na terenie Gminy Jarocin powstała pierwsza Spółdzielnia Socjalna „GOLCZANKA”. Zarząd spółdzielni liczy 4 osoby zamieszkałe na terenie naszej gminy. Głównym celem podejmowanej inicjatywy była zawodowa reintegracja członków i pracowników spółdzielni prowadząca do samodzielnego świadczenia pracy, a także aktywizacja w życiu lokalnej społeczności, poprzez pełnienie ról społecznych w miejscu pracy i zamieszkania. Spółdzielnia posiada osobowość prawną i działa poprzez swoje organy w sposób przewidziany przepisami prawa oraz postanowieniami statutu. Przedmiotem działalności jest prowadzenie wspólnego przedsiębiorstwa w oparciu o osobistą pracę członków. Głównym rodzajem działalności Spółdzielni jest działalność gastronomiczna

oraz działalność usługowa związaną z zagospodarowaniem terenów zielonych.

Obecnie Spółdzielnia „GOLCZANKA” w ramach podpisanej umowy z Gminą Jarocin realizuje zadanie pn. „Dożywianie uczniów w szkołach na terenie Gminy Jarocin oraz dzierżawa pomieszczeń stołówki szkolnej w Zespole Szkolno-Przedszkolnym w Jarocinie w 2021 roku”.

Spółdzielnia skorzystała ze wsparcia Powiatowego Urzędu Pracy w Nisku oraz Rzeszowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. na zakup sprzętu i wyposażenia niezbędnego do rozpoczęcia działalności gastronomicznej i cateringowej oraz na utworzenie nowych miejsc pracy.

NOWE KOŁA GOSPODYŃ WIEJSKICH

Na terenie Gminy Jarocin obecnie działa 5 Kół Gospodyń Wiejskich. W 2019 r. powstało Koło Gospodyń Wiejskich w Golcach, Koło Gospodyń Wiejskich „Szwedowianki” w Szwedach oraz Koło Gospodyń Wiejskich w Domostawie. Natomiast w 2020 r. utworzono Koło Gospodyń Wiejskich „Morwa” w Majdanie Golczańskim oraz Koło Gospodyń Wiejskich w Jarocinie.

Koła Gospodyń Wiejskich mają na celu prowadzenie działalności na rzecz wszechstronnego rozwoju obszarów wiejskich, upowszechnianie różnych form współdziałania, inicjowanie i podejmowanie działań na rzecz poprawy warunków życia i pracy na wsi, a także rozwój kultury ludowej, w tym w szczególności kultury lokalnej i regionalnej.

KGW w Golcach, które powstało jako pierwsze na terenie naszej gminy ma już na swoim koncie sukcesy w Powiatowym Konkursie Wieńca Dożynkowego - nagroda publiczności II miejsce w 2019 r. oraz I miejsce i nagroda publiczności w 2020 r. Wieniec

reprezentował Powiat Niżański podczas XX Dożynek Województwa Podkarpackiego, które odbyły się w dniu 13 września 2020 r. w Zawadzie k. Dębicy. Ponadto, Koło zaprezentowało się z lokalnymi potrawami podczas Spotkań Rodzinnych i Dożynek Powiatowych latem 2019 r.

Koła Gospodyń Wiejskich są „kołem zamachowym” dla lokalnej społeczności. Przygotowują dla mieszkańców występy okolicznościowe wraz z poczęstunkiem z okazji różnego rodzaju uroczystości. Potrafią zachęcić mieszkańców swoich sołectw do aktywności fizycznej np. wycieczek rowerowych.

Członkowie KGW „Szwedowianki” specjalizują się w wykonywaniu dekoracji świątecznych i okolicznościowych, a KGW w Jarocinie i Golcach specjalizują się w przygotowywaniu potraw z okazji różnego rodzaju uroczystości.

Wszystkim członkom KGW życzymy samych sukcesów!

SPOŁECZNY KOMITET BUDOWY POMNIKA „RZEZI WOŁYŃSKIEJ” W DOMOSTAWIE

Członkowie - założyciele Społecznego Komitetu Budowy Pomnika „Rzeź Wołyńska w Domostawie

W dniu 25 października 2019 roku odbyło się w budynku Remizy (sala posiedzeń) w Jarocinie zebranie założycielskiego Społecznego Komitetu Budowy Pomnika „Rzeź Wołyńska” w Domostawie. Uczestników zebrania w liczbie 15 osób powitał inicjator jego zwołania Zbigniew Walczak. Następnie przedstawił cel zebrania a mianowicie potrzebę powołania Społecznego Komitetu Budowy Pomnika „Rzeź Wołyńska” w Domostawie. Zapoznał zebranych z dotychczasowymi poczynaniami i ustaleniami w/w kwestii: lokalizacji pomnika, zgody autora monumentu, zapoznania mieszkańców gminy z ideą jego wzniesienia. W trakcie zebrania podjęto szereg uchwał: o powołaniu społecznego komitetu, o nadaniu statutu, o wyborze władz.

Do statutu społecznego komitetu wpisano preambułę uzasadniającą potrzebę wzniesienia pomnika autorstwa Mistrza Andrzeja Pityńskiego:

„Kresowian zabito dwukrotnie, raz przez ciosy siekierą, drugi raz przez przemilczenie”*.

Uznając jako nadrzędną wartość potrzebę dbałości o prawdę historyczną oraz oddając hołd pomordowanym polskim mieszkańcom Wołynia i Małopolski Wschodniej stawiamy sobie za cel doprowadzenie do przełamania impasu w dotychczasowych próbach wzniesienia w Polsce pomnika „Rzeź wołyńska” autorstwa Mistrza Andrzeja Pityńskiego, kawalera Orderu Orła Białego. Pomnik ten jest oryginalnym,

wstrząsającym dziełem sztuki, oddającym w pełni prawdę o straszliwym ludobójstwie dokonanym przez nacjonalistów ukraińskich na ludności polskich Kresów. Zdajemy sobie sprawę, że wyznawana przez główne siły polityczne w naszym kraju wiara w to, że trzeba cierpliwie czekać, aż elity i społeczeństwo ukraińskie samo dojdzie do zrozumienia, czym był tak naprawdę banderyzm zawiodła. Na Ukrainie doszło do niesłychanego zakłamywania historii, rozwinięcia państwowego kultu dla ludobójców, a co najgorsze edukacji najmłodszych w tym duchu. Nie możemy być bierni, gdy na Ukrainie zbrodniarze obsadzeni są w rolach bohaterów narodowych. Pomnik Mistrza Pityńskiego z artystyczną precyzją i historyczną wiernością ukazując prawdę o zbrodni ludobójstwa będzie jednocześnie przestrożą dla przyszłych pokoleń, do czego prowadzić może wyznawanie zbrodniczych ideologii.

Uważając, że wzniesienie pomnika „Rzeź Wołyńska” w Polsce jest naszym obowiązkiem, zawiązujemy Społeczny Komitet Budowy Pomnika „Rzezi Wołyńskiej” w Domostawie.

Po przeprowadzeniu wyborów ukonstytuowały się zarząd i komisja rewizyjna.

Zarząd:

- 1) Zbigniew Walczak - prezes
- 2) Jacek Siembida - wiceprezes

- 3) Zdzisław Kumik - sekretarz
- 4) Jolanta Wołoszyn - skarbnik
- 5) Antoni Oleksak - członek

Komisja rewizyjna:

- 1) Mieczysław Wójcik - przewodniczący
- 2) Bogusław Tofilski - zastępca przewodniczącego
- 3) Zbigniew Markut - sekretarz

Stowarzyszenie zostało zarejestrowane w KRS w dniu 17 grudnia 2019 roku.

Podczas zebrania Zarządu społecznego Komitetu budowy pomnika w dniu 18 maja 2021 r. powołano Komitet Honorowy, w skład którego weszły następujące osoby:

- Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski – duchowny katolicki obrządków ormiańskiego i łacińskiego, działacz społeczny, historyk Kościoła, prezes Fundacji im. Brata Alberta jako przewodniczący
- dr hab. Andrzej Zapałowski – prof. Uniwersytetu Rzeszowskiego, historyk
- Janina Kalinowska – Kustosz Pamięci Narodowej z Zamościa
- prof. dr hab. Bogusław Paź – prof. Uniwersytetu Wrocławskiego

- Andrzej Mosiejczyk – prezes Prabuckiego Stowarzyszenia Kresowiaków
- dr hab. Włodzimierz Osadczy – prof. KUL
- Stanisław Srokowski – pisarz, na kanwie jego opowiadań powstał scenariusz filmu Wołyń
- Prof. Czesław Partacz – prof. Politechniki Koszalińskiej
- Witold Gadowski – dziennikarz
- dr Witold Zych – historyk sztuki
- Dionizy Garbacz – dziennikarz
- Piotr Niemiec – dziennikarz

Z ramienia głównego sponsora Zarządu Okręgu 2. STOWARZYSZENIA WETERANÓW ARMII POLSKIEJ W AMERYCE w skład Komitetu Honorowego budowy pomnika weszli: Antoni Chrościelewski - komendant, Marek Chrościelewski - wicekomendant, Zygmunt Bielski - adiutant finansowy oraz Teofil Lachowicz - sekretarz.

Na swoim następnym posiedzeniu w dniu 12 sierpnia Zarząd powołał do Komitetu Honorowego panią historyk dr Lucynę Kulińską oraz architekta Tomasza Ziemińskiego.

KONFERENCJA W SPRAWIE WZNIESIENIA POMNIKA „RZEŻ WOŁYŃSKA”

W dniu 28 maja 2021 roku odbyła się w Jarocinie Konferencja w sprawie wzniesienia pomnika „Rzeź Wołyńska” w Domostawie w gminie Jarocin. Konferencję otworzył wójt Gminy Jarocin i jednocześnie prezes Społecznego Komitetu Budowy Pomnika Zbigniew Walczak. Wzięli w niej udział członkowie Komitetu Honorowego przy Społecznym Komitecie Budowy Pomnika: ks. Tadeusz Isakowicz – Zaleski jako przewodniczący, dr hab. Andrzej Zapałowski – prof. UR, dr hab. Włodzimierz Osadczy – prof. KUL, dr Witold Zych – historyk sztuki, Dionizy Garbacz i Piotr Niemiec - dziennikarze, członkowie Społecznego Komitetu Budowy Pomnika, radni Rady Gminy w Jarocinie z przewodniczącą Anielą Olszówką oraz media. Konferencja miała na celu poinformowanie opinii publicznej, że samorząd Gminy Jarocin podjął się wzniesienia pomnika „Rzeź Wołyńska” autorstwa Andrzeja Pityńskiego. Stało się to możliwe, po tym jak w dniu 22 kwietnia 2021 roku radni Rady Gminy w Jarocinie przegłosowali stosowny projekt uchwały. Na 15 radnych 9 było za a 6 wstrzymało się od głosu. Nikt nie był przeciwny. Gdy przewodniczący konferencji Zbigniew Walczak witał radnych, na sali rozległy się gromkie brawa. W wielu miejscach w Polsce odbywały się głosowania w tej sprawie, ale dopiero w Jarocinie

zakończyły się pewnym sukcesem. Po przedstawieniu prezentacji multimedialnej przez wójta gminy zapoznającej uczestników z dotychczasowymi działaniami w sprawie wzniesienia pomnika i zawierającej koncepcję, żeby pomnik „Rzezi Wołyńskiej” Andrzeja Pityńskiego był załączkiem ośrodka dokumentującego losy wsi na Wołyniu i w Małopolsce Wschodniej na wzór Muzeum Martyrologii Wsi Polskich w Michniowie, które dokumentuje losy pacyfikowanych przez Niemców wsi, ale leżących w aktualnych granicach Polski i odczytaniu fragmentu listu prof. Bogusława Pazia do uczestników konferencji zabrali głos przewodniczący Komitetu Honorowego ks. Tadeusz Isakowicz – Zaleski, prof. Zapałowski, prof. Włodzimierz Osadczy, Konsul Honorowy Kirgistanu Janusz Krzywoszyński oraz redaktor Dionizy Garbacz. Na zakończenie uczestnicy konferencji otrzymali w prezencie album pt. „Andrzej Pityński – Rzeźbiarz” autorstwa dra Witolda Zycha. Książki o Mistrzu Pityńskim w ilości 100 szt. przekazane zostały Społecznemu Komitetowi Budowy Pomnika bezpłatnie przez jej wydawcę Stowarzyszenie Weteranów Armii Polskiej w Ameryce Okręg 2.

Konferencja odbiła się szerokim echem w mediach lokalnych i ogólnopolskich.

ODNAWIALNE ŹRÓDŁA ENERGII

W bieżącym roku Gmina Jarocin zakończyła realizację projektu pn: „Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii szansą na poprawę jakości środowiska naturalnego w gminie Jarocin”. Projekt był dofinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Podkarpackiego na lata 2014-2020. Oś priorytetowa III. Czysta energia. Działanie 3.1 Rozwój OZE.

Zakres prac obejmował dostawę i montaż:

- 1) instalacji kolektorów słonecznych - 532 szt.
- 2) instalacji fotowoltaicznych - 289 szt.
- 3) pomp ciepła w budynkach mieszkalnych - 70 szt.
- 4) automatycznych kotłów na biomasę – 67 szt.

Zadanie w zakresie dostawy i montażu instalacji kolektorów słonecznych, instalacji fotowoltaicznych oraz pomp ciepła realizowała firma „FLEXIPOWER GROUP Sp. z o.o. Sp. k.” z siedzibą w Woli Zaradzyńskiej, natomiast w zakresie dostaw kotłów na biomasę w budynkach mieszkalnych wykonawcą był: LIDER:”NIKMAR” Ekologiczne Systemy Grzewcze Zakład Handlowo-Usługowy Nikanowicz Marian, Janów Lubelski, Partner 1 firma: RAKOCZY Stal Sp. z o.o., Stalowa Wola, Partner 2 firma: RAKOCZY Sp.j. z siedzibą w Nisku. Nadzór Inwestorski nad w/w zadaniem pełniła firma PRO IN TECH Dorota Lubas. Całkowita wartość projektu wyniosła: **12 359 184,12 zł**, w tym: dofinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego **9 703 851,38 zł**, środki własne **2 655 332,74 zł**.

RANKINGI

10 miejsce Gminy Jarocin w rankingu finansowym 2020

Fundacja Instytutu Studiów Wschodnich we współpracy z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu przedstawiła wyniki rankingu finansowego samorządu terytorialnego w Polsce w 2020 r. Gmina Jarocin uplasowała się na wysokim 10 miejscu na 1533 gmin wiejskich.

Raport został przygotowany w oparciu o dane Regionalnych Izb obrachunkowych na koniec 2020 r. na podstawie następujących wskaźników: udziału dochodów własnych w dochodach ogółem JST, relacji nadwyżki operacyjnej do dochodów ogółem, udział wydatków inwestycyjnych w wydatkach ogółem, obciążenia wydatków bieżących wydatkami na wynagrodzenia i pochodne, udziału środków europejskich w wydatkach, relacji zobowiązań do dochodów oraz udziału podatku dochodowego od osób fizycznych.

W grupie 1533 gmin wiejskich w 2020 roku najlepsze wyniki uzyskały:

1. Chojnice (woj. pomorskie)
2. Baranów (woj. wielkopolskie)
3. Dobra Szczecińska (woj. zachodniopomorskie)
4. Kleszczów (woj. łódzkie)
5. Stawiguda (woj. warmińsko-mazurskie)
6. Solina (woj. podkarpackie)
7. Kobierzyce (woj. dolnośląskie)

8. Osielsko (woj. kujawsko-pomorskie)
9. Michałowice (woj. mazowieckie)
10. Jarocin (woj. podkarpackie)

Szczegółowe wyniki Rankingu Finansowego Samorządu Terytorialnego w Polsce w 2020 można znaleźć pod linkiem: <https://www.forum-ekonomiczne.pl/wp-content/uploads/2021/08/Ranking-Finansowy-2020.pdf>

Ranking wydatków inwestycyjnych 2018 – 2020

Metoda rankingu - pod uwagę brana jest całość wydatków majątkowych poniesionych w ciągu ostatnich trzech lat (w tym przypadku 2018–2020).

Gminy wiejskie (1533 gmin)

Krzeszów n/Sanem – 21 miejsce z 2543,65 zł. (per capita)

Jarocin - 126 miejsce z 1631,30 zł.

Jeżowe – 164 miejsce z 1508,82 zł.

Harasiuki – 1260 miejsce z 525,60 zł.

Miasta powiatowe (267 miast)

Nisko – 19 miejsce z 1296,92 zł.

Miasta inne (610 miast)

Ulanów – 94 miejsce z 1370,91 zł.

Rudnik nad Sanem – 250 miejsce z 912,61 zł.

Link do rankingu: https://wspolnota.org.pl/fileadmin/news/Ranking_nr_20_2021_Inwestycje.pdf

HISTORIA LUBI SIĘ POWTARZAĆ

Jak mantra często powtarzane są słowa autorstwa Cyncerona „historia magistra vitae” czyli „historia jest nauczycielką życia”. Gdyby rzeczywiście ta zasada przyświecała ludziom i ich zrzeczeniom dzisiejszy świat wyglądał by inaczej. Nie bacząc jednak na naukę płynącą z historii ciągle w życiu społeczeństw i narodów popełniane są te same błędy. Jednym z takich błędów jest tolerowanie przez społeczność międzynarodową, w tym zwłaszcza elity rządzące w Polsce umacniającego się na Ukrainie kultu dla banderowców spod znaków UPA i OUN. Może to mieć tragiczne następstwa w przyszłości. Tym bardziej, że nie wszyscy zdają sobie sprawę, że bestialstwo wykazane przez nacjonalistów ukraińskich w stosunku do przedstawicieli innych narodowości, zwłaszcza Polaków w okresie II wojny światowej na polskich Kresach to kontynuacja, tylko na większą skalę i w dłuższym okresie czasu barbarzyńskich metod stosowanych przez Ukraińców w czasie walk o Lwów na przełomie 1918 i 1919 roku.

Możemy się o tym dowiedzieć z listu generała Rozwadowskiego skierowanego do Metropolity Andrzeja Szeptyckiego zamieszczonego w Nr 4 Słowa Polskiego wydanego we Lwowie 4 stycznia 1919.

Fragmety z listu gen. Rozwadowskiego do metropolity Szeptyckiego

Ekscelencjo!

Najprzewielebniejszy Księżu Metropolito!

(.....) Korzystam (.....) z tej sposobności, aby zwrócić uwagę Waszej Ekscelencji, że dotychczasowe stanowisko kleru ruskiego nie przyczyniło się w niczem do złagodzenia barbarzyńskiego sposobu prowadzenia tej wojny ze strony ukraińskiej. Komunikat oficjalny mego dowództwa, oparty na niezbitych dowodach i dokumentach, a ogłoszony w gazetach dzisiejszych da możność Waszej Ekscelencji skonstatowania jak uzasadnionem było moje życzenie, wyrażone przed paru tygodniami i ponawiane odtąd kilkakrotnie, aby Ekscelencja zechciał podwładnemu Mu Duchowieństwu przypominać najusilniej obowiązek chrześcijański zwalczania hańbiących wojsko i lud ukraiński gwałtów popełnianych ciągle na bezbronnej ludności, na zakładnikach, jeńcach wojennych oraz sanitarnej służbie polskiej.

Żałuję mocno, że Ekscelencja ograniczył się dotychczas na interwencjach li tylko osobistych, z pewnością szlachetnie pomyślanych, lecz niestety przeważnie bezowocnych. Akcja chrześcijańska i Oficjalna Głowa Kościoła unickiego jest dziś mojem zdaniem w tym kie-

runku nieodzowna, żeby wezwać podwładne Mu Duchowieństwo do wpływania na złagodzenie form tej wojny, która ze strony ukraińskiej prowadzi się dziś wbrew wszelkim przepisom prawa międzynarodowego. Duchowieństwo unickie winno hamować, a nie, jak to kilkakrotnie stwierdzano, podjudzać sztuczną nienawiść Ukraińców do Polaków, którą perfidne rządy austro-niemieckie od szeregu lat zaszczerpały.

Akcja bezpartyjna, zupełnie apolityczna, przede wszystkim chrześcijańska ze strony tak wybitnego Księcia Kościoła, jakim zawsze byłeś Ekscelencjo, może wpłynąć też dodatnio na całokształt przyszłego stosunku obu tych przez Opatrzność do spokojnego współżycia na tej ziemi przeznaczonych narodów.

Dlatego to moje przedstawienie ponawiam po raz ostatni przed całym społeczeństwem polskim i Ruskim przez opublikowanie niniejszego listu do Najprzewielebniejszego Księdza, Metropolity przesyłając zarazem Waszej Ekscelencji wyrazy głębokiej czci i prawdziwego poważania.

Rozwadowski Gen. Dyw.

Do tego listu dołączone było następujące wyjaśnienie urzędowe:

Cała ludność Lwowa i bezpośredniej jego okolicy bez względu na wyznanie i narodowość żyje pod wrażeniem tragicznych wypadków na tle postępowania wojsk ukraińskich, urągającego wszelkim międzynarodowym ustawom i zwyczajom. Są one powszechnie znane i stwierdzone zostały nie tylko przez władze wojskowe polskie, ale także przez czynniki neutralne, tak że zbytecznem jest szerzej je tu opisywać. Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich stwierdziło w swym komunikacie oficjalnym, że akty gwałtu dokonane przez poszczególne uzbrojone oddziały narodowości ruskiej, na ujętych i rozbrojonych członkach polskiej siły zbrojnej, na męskim i żeńskim personelu sanitarnym, na bezbronnej i nie biorącej udziału w działaniach wojennych ludności cywilnej, - nawet kobietach i dzieciach - że unieruchomienie elektrowni i zakładów wodociągowych we Lwowie są czynami, które zostają w jaskrawej sprzeczności nie tylko z zasadami prowadzenia wojny przyjętymi przez wszystkie narody cywilizowane, uświęconymi w międzynarodowych traktatach, lecz uchybiają uczuciom najprymitywniejszej choćby humanitarności i poczuciu etyki chrześcijańskiej, a w wielu wypadkach schodzą nawet poniżej poziomu moralnego najbardziej pierwotnych i barbarzyńskich społeczeństw. Wszystkie te fakty miały miejsce mimo, że tak Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich, jak i władze i dowództwa, jemu podległe do-

kładały zawsze wszelkich starań, aby zatarg zbrojny w Galicji wschodniej narzucony Narodowi i Państwu Polskiemu przez pewne czynniki społeczeństwa ruskiego odbywały się w sposób jak najmniej krwawy, przy możliwie najdalej idącym poszanowaniu ogólnych interesów obu narodów i przy zachowaniu wszelkich form kulturalnych. Niestety jednak. To stanowisko nie znalazło po drugiej stronie zrozumienia, a Naczelne Dowództwo Wojsk polskich widziało się zmuszone stwierdzić, że ze strony ukraińskiej, a to ani ze strony rządu tak zwanej zachodnio-ukraińskiej Republiki ludowej, ani ze strony duchowych kierowników Ukraińców, w ciągu całego trwania walk zbrojnych nie padł ani jeden głos protestu przeciwko gwałtom i okrucieństwom, ani jeden nie został podjęty krok zmierzający do położenia kresu bezmyślnemu pastwieniu się nad cywilną ludnością i jeńcami. Moralną zatem odpowiedzialność za wszystkie te ubolewania godne akty gwałtu, ponieść musi całe społeczeństwo ukraińskie, a między innymi także i duchowieństwo grecko-katolickiego obrządku, pozostające w stałym kontakcie i porozumieniu z kierującymi czynnikami ukraińskimi. Musimy tem większe wyrazić zdumienie z powodu milczenia decydujących czynników ukraińskich, ile że milczenie to pokrywa gwałty, dokonywane już nie tylko na ludności polskiej, ale tak i ruskiej, czego najlepszym dowodem fakt zamordowania dwu Ukraińców kolejarzy w Brzechowicach i fakty unieruchomienia elektrowni i wodociągów w we Lwowie, z których przecie i ruska ludność korzysta.

W tych warunkach pokojowe współżycie ludności ruskiej z większością Polaków tak w mieście Lwowie, jak i w całym kraju natrafia na bardzo poważne trud-

ności. W obecnych gorących chwilach staje się też coraz bardziej niemożliwym Naczelnemu Dowództwu Wojsk Polskich, aby pokojowe współżycie przy największym nawet wysiłku utrzymać. Podnieść przytem należy, że opinia publiczna polskiego na wskroś miasta Lwowa coraz bardziej nabiera przekonania, że to karygodne milczenie, to nie tylko przypadkowa abstynencja, lecz wynik współdziałania Ukraińców po obu stronach linii bojowej, czego dowody coraz bardziej się mnożą. Twierdzenie to nie pozbawione wszelkich cech prawdopodobieństwa nie może być ze względów natury wojskowej przez polskie władze wojskowe dziś jeszcze publicznie dowodami podtrzymane. Naczelny Dowódca Wojsk Polskich na Wschodzie zwrócił się obecnie do księdza Metropolity, jako Księcia Kościoła i jednego z najbardziej powołanych duchowych przywódców rusińskich, z ponownym oficjalnym żądaniem aby z tytułu swojej godności kościelnej i z tytułu swego stanowiska wśród Rusinów Galicji i Ukrainy, wezwał podwładne Mu duchowieństwo do wpływania na złagodzenie gwałtów i okrucieństw, dokonywanych przez zbrojne oddziały rusińskie i aby ono przeciw tak barbarzyńskiemu prowadzeniu wojny wszelkimi środkami wystąpiło. Żądanie to postawiło Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich w tem przekonaniu, że wypełnienie go jest obowiązkiem moralnym i chrześcijańskim tak księdza Metropolity, jak i całego duchowieństwa ruskiego. W razie niespełnienia tego uzasadnionego żądania, zmuszone będzie Naczelne Dowództwo Wojsk Polskich uważać kler ruski również współwinnym tych zbrodni i wyciągnąć z tego w przyszłości odpowiednie konsekwencje”.

RODAKOM POMORDOWANYM NA KRESACH

Polskiej pieśni już wiatr Wam nie śpiewa,
Drzewa szumią – lecz jakoś inaczej.
Polska flaga już też nie powiewa
Ale ziemia po polsku wciąż płacze.
Polska ziemia Wołynia, Podola –
Krwią Polaków na wskroś przesiąknięta;
Gdyż okrutna spotkała Was dola
Ale ziemia o rzezi pamięta.
Przechowuje tam wciąż Wasze kości –
W doły śmierci bezładnie rzucone.
I o pogrzeb Ojczyznę wciąż prosi –
By nie były tak nadal hańbione.
Tyle lat ma nadzieję i czeka,
Że Ojczyzna te kości pozbiera.
Bo należy pochować człowieka –
Boże prawo ten nakaz zawiera.

Kiedy wreszcie powstaną cmentarze?
Pyta ziemia Wołynia, Podola.
Dzisiaj tylko o tym tu marzę,
Taka moja tu przecież rola.

Kiedy wreszcie przybędą kapłani –
By dokończyć eucharystie przerwane.
Z ludem wiernym – księża rozstrzelani
Nie dokończyli msze sprawowane.

Płacze ziemia – łzy krwawe z niej płyną,
Waszym szlochom się ciągle zanosi;
Młodych, starców i matki z dzieciną
I o pamięć, o prawdę wciąż prosi.

Antoni Wysocki
Luty A.D.2020

SYMBOLICZNE BIEGI ZWYCIĘSTWA

Z powodu koronawirusa i związanych z tym obostrzeń w organizowaniu masowych imprez sportowych Biegi Zwycięstwa nad bolszewikami „Goń bolszewika, goń” imienia kawalerów orderu Virtuti Militari Jana Kozioła i Sebastiana Małka w 2020 roku nie odbyły się.

Impreza biegowa organizowana jest w Jarocinie od 15 sierpnia 2005 r. w dniu każdej, kolejnej rocznicy zwycięstwa w Bitwie Warszawskiej podczas wojny polsko – bolszewickiej w 1920 r. W związku z tym, że w tym roku mieliśmy 100 rocznicę tej zwycięskiej bitwy, która uratowała nasz kraj i cały zachodni świat przed zalewem bolszewickiej dziczy, przedstawiciele władz i instytucji z terenu Gminy Jarocin złożyli w sobotę 15 sierpnia po południowej Mszy Św.

w kościele parafialnym w Jarocinie wiązanek kwiatów na grobie Sebastiana Małka, kawalera orderu Virtuti Militari za okazane bohaterstwo w wojnie polsko – bolszewickiej.

Wójt Gminy Zbigniew Walczak zachęcił do indywidualnego, nieformalnego uczczenia rocznicy Bitwy Warszawskiej w dniu 15 sierpnia poprzez przebiegnięcie tradycyjnej trasy biegu od sceny plenerowej do skrzyżowania z drogą na Grabę i z powrotem w dogodnym czasie. Jak stwierdził w apelu umieszczonym na stronie internetowej urzędu gminy „Niech to będzie – przynajmniej w tak okrojonej formie - podziękowanie tym wszystkim z naszych przodków, którzy przyczynili się wówczas do uratowania naszej Ojczyzny”.

SPALONE ZABUDOWANIA PODCZAS II WOJNY ŚWIATOWEJ W SZYPERKACH

- ▶ Węgliński Michał – stodoła
- ▶ Gajewski Marcin – stajnia i stodoła
- ▶ Bukryj Michał – stodoła
- ▶ Młynarski Franciszek – stodoła
- ▶ Gumieła Aniela – stodoła
- ▶ Węgliński Józef – stajnia i stodoła
- ▶ Prucnal Antoni – dom, stajnia i stodoła

DEPORTOWANI

Józef Habuda, syn Michała, ur. 10 III 1917 r. we wsi Golce, szeregowy członek NOW od 1943 r. żołnierz oddziału NOW-AK Franciszka Przysiężniaka „Ojca Jana”. Aresztowany przez funkcjonariuszy Urzędu Bezpieczeństwa 12 X 1944 r. Więziony w łagrach Bo-

rowicze, Jegolsk, Swierdłowski. Powrócił do Polski 15 XI 1947 r.

(Indeks represjonowanych, t. 4:
Uwięzieni w Borowiczach.... S.246)

ZAPOMNIANA ODZNACZONA

Order Wojenny Virtuti Militari jest najwyższym polskim odznaczeniem wojskowym nadawanym za wybitne zasługi bojowe. Prawdopodobnie nikt lub prawie nikt z mieszkańców Jarocina nie wie, że jedna z kobiet pochodzących z Jarocina została w latach powojennych odznaczona orderem Virtuti Militari. Była to Apollonia Lech z d. Pęk. Odznaczona została Orderem Wojskowym Virtuti Militari V Klasy przez władze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej 17 lutego 1975 roku. Wg statutu order VM można nadawać do 5 lat po wojnie. W prak-

tyce było inaczej. Przyznawano je zarówno w Kapitulie londyńskiej, jak też bez Kapituły w PRL-u. W Kapitulie w Londynie nie nadawano Virtuti Militari, stwierdzano jedynie prawomocność jego nadania w okresie wojennym. Virtuti Militarii z rąk władz PRL otrzymywały kobiety-żołnierze Ludowego Wojska Polskiego a także z Armii Ludowej, Gwardii Ludowej i kilka kobiet z Batalionów Chłopskich. Kapituła w Londynie nigdy ich nie zatwierdziła. Zatwierdziła je Rada Państwa PRL. Kapituła powołana w 1992 roku przez prezydenta Lecha

Wałęsę uznała jednakże postanowienia Rady Państwa PRL w zakresie potwierdzenia przyznanych Orderów Virtuti Militari. Jak stwierdził Mariusz Olczak – wicedyrektor Archiwum Akt Nowych: Jeśli mówimy o AK i żołnierzach, którzy otrzymywali ten order to przede wszystkim trzeba powiedzieć, że nie było łatwo go otrzymać. Za tym musiał iść konkretny czyn bojowy, odwaga i bohaterstwo. Nie od razu również przyznawano Virtuti Militari dając na przykład Krzyż Walecznych, który jest również niezwykle cennym wyróżnieniem. Niekiedy warunki bojowe nie pozwalały na buchalterię związaną z przygotowaniem wniosków i rozkazów. Niektórzy bardziej ostrzy dowódcy trudniej nadawali żołnierzom ordery i awanse niż ich bardziej łagodni koleldzy. Słowem sytuacje w czasie wojny bywały różne. Stąd powołane po wojnie komisje weryfikacyjne, które w Niemczech, a następnie w Londynie oceniały ważność tych odznaczeń. (...) Całkiem sporo osób otrzymało odznaczenie w latach późniejszych, w okresie PRL-u. (...) W PRL szafowano tym orderem nagminnie. Do końca lat 80. wręczono go ponad 5 tys. osób, w tym 13 Krzyży Wielkich.

O odznaczeniu Apolonii Lech z domu Pęk dowiedzieć się można ze **Słownika Biograficznego Kobiet Odznaczonych Orderem Wojennym Virtuti Militari**.

Poniższy biogram Apolonii Lech z tegoż Słownika drukujemy za zgodą Fundacji Generał Elżbiety Zawackiej.

LECH Apolonia z d. PEK (ur. 1924), od 1942 łączniczka rzeszowskiego oddziału partyzanckiego BCh, potem 1 Brygady AL im. Ziemi Lubelskiej, przewodniczka radzieckich oddziałów partyzanckich przez rzekę San; po wojnie pracowniczka organów BP w woj. Rzeszowskim. Apolonia Pęk urodziła się 27 II 1924 we wsi Jarocin pow. Nisko, woj. rzeszowskie w rodzinie rolników Jana i Franciszki z d. Oleksak. Wychowywała się razem z pięcioma braćmi i w Jarocinie ukończyła przed wojną szkołę powszechną, a w czasie okupacji przez dwa lata uczęszczała do szkoły handlowej w Rudniku. Od lutego 1942 pełniła funkcję łączniczki w oddziale partyzanckim BCh dowodzonym przez Franciszka Bielaka. Do tegoż oddziału należeli również ojciec i starszy brat. Do jej obowiązków należała m.in. służba gońca w łączności z oddziałem partyzanckim Armii Krajowej i innymi oddziałami partyzanckimi BCh działającymi na tym terenie. W tym samym roku Niemcy uwięzili w pobliskim Janowie matkę Apolonii, próbując wymusić na niej informacje o miejscu pobytu ojca i najstarszego syna.

Podczas pacyfikacji Jarocina w 1943 obaj zginęli. Niemcy rozstrzelali ich, spalili zabudowania, ciężko pobili matkę i czterech młodszych synów, zostawiwszy ich bez środków do życia. Na przełomie 1943/1944 Apolonia już nie jako żołnierz BCh, lecz żołnierz 1 Brygady AL im. Ziemi Lubelskiej, została wyznaczona do utrzymywania łączności ze zgrupowaniem 1 Ukraińskiej Dywizji Partyzanckiej, z Piotrem Wierszygorą, dowódcą działających w Polsce oddziałów tego zgrupowania (Piotr Wierszygora był zastępcą gen. S. A. Kowpaka, dowódcy zgrupowania). To ona utrzymywała osobisty kontakt z Piotrem Brajko, zastępcą Wierszygory.

(O jej działalności mówi film dokumentalny „Braterstwo partyzanckie” emitowany w TV 8 V 1964). Pośredniczyła także w łączności z oddziałem partyzanckim im. Budionnego, którym w lasach janowskich dowodził Iwan Jakowlew Pawłowicz. Apolonia była przewodniczką radzieckich oddziałów partyzanckich na dobrze znanym sobie terenie, przekraczając wielokrotnie silnie strzeżoną przez Niemców rzekę San. Po wejściu Armii Radzieckiej Apolonia od 7 VIII 1944 została zatrudniona w charakterze maszynistki w organach Bezpieczeństwa Publicznego w Nisku.

Apolonia Lech Uchwałą Rady Państwa Nr 0/158 z 17 II 1975 za wybitne zasługi w walce z hitlerowskim najeźdźcą została odznaczona Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari z nr. legitymacji 1234-75-99. W 1946 została odznaczona Krzyżem Partyzanckim, Br.KZ., Odznaką Grunwaldu, w 1954 Medalem 10-lecia Polski Ludowej, a w 1957 MZiW. Awansowana do stopnia młodszego chorążego, w okresie powojennym uzyskała stopień chorążego. Po wojnie Apolonia była nadal czynna do marca 1952 w organach BP: w Nisku jako referentka, w Krośnie jako referentka personalna, a w Rzeszowie jako starsza referentka PUBP. Od 1947 należała do PPR, a następnie do PZPR; od 1949 członkini ZBoWiD. Na własną prośbę zwolniona z pełnionej dotąd funkcji w PUBP, podjęła pracę w dziale kadr Stalowowolskich Zakładów Gastronomicznych w Stalowej Woli. W 1959 przeszła na rentę inwalidzką. Mieszka nadal w Stalowej Woli.

O mężu Lechu nieznanego imienia brak danych.

Opr. ZW

Od redakcji: Apolonia Pęk w dniu 1 maja 1951 zawarła ślub ze Stanisławem Lech. Zmarła zaś 2.12. 2011 w Stalowej Woli. W tekście jest mowa o odznaczeniach Br.KZ oraz MZiW. Pierwsze z nich to Brązowy Krzyż Zasługi, drugi to Medal „Zwycięstwa i Wolności”.

OTWARCIE S19

*Symboliczna wymiana herbów przy granicy województw pomiędzy Marszałkami
Władysławem Ortyłem i Jarosławem Stawiarskim*

Z kronikarskiego obowiązku należy odnotować historyczną datę, jakim był dzień 11 października 2021 roku. W tym dniu nastąpiło uroczyste przekazanie do ruchu odcinka drogi Via Carpatnia przebiegającego przez gminę Jarocin. Oddano do użytkowania przez kierowców drogę pomiędzy węzłami w Zdziarach i Łążku Ordynackim. Jako, że odcinek ten łączy 2 województwa w uroczystości wzięli przedstawiciele podkarpackiego i lubelskiego. Uroczystości odbyły się na terenie MOP Bukowa.

Uczestniczyli w nich: Minister Infrastruktury Andrzej Adamczyk, Minister Nauki i Edukacji Przemysław Czarnek (z racji tej, że był do niedawna wojewodą lubelskim), Wiceminister Infrastruktury

Rafał Weber, Wiceminister Funduszy i Polityki Regionalnej Małgorzata Jarosińska-Jedynak, Wojewoda Podkarpacki Ewa Leniart, Marszałek Województwa Podkarpackiego Władysław Ortyl, Marszałek Województwa Lubelskiego Jarosław Stawiarski, wojewoda lubelski Lech Sprawka oraz parlamentarzyści, przedstawiciele firm i instytucji zaangażowanych w inwestycję, a także przedstawiciele władz samorządowych Powiatu Nizańskiego, w tym m. in. Starosta Nizański Robert Bednarz, Przewodniczący Rady Powiatu Nizańskiego Sylwester Daśko, Wójt Gminy Jarocin Zbigniew Walczak, Burmistrz Gminy i Miasta Rudnik nad Sanem Waldemar Grochowski.

NOWE WŁADZE SPPJ

W dniu 27 maja 2021 roku odbyło się walne zebranie członków Stowarzyszenia Przyjaciół Państwa Jarocin podczas którego powołano Zarząd na lata 2021 – 2024 w składzie:

- ▶ Anna Momot – Prezes
- ▶ Justyna Kubasiewicz – Wiceprezes
- ▶ Iwona Smutek – Sekretarz

- ▶ Stanisława Pokój – Skarbnik
 - ▶ Janusz Pasek – Członek
 - ▶ Tomasz Podpora – Członek
 - ▶ Kamila Strykowska-Momot – Członek
- Do Komisji Rewizyjnej weszli:
- ▶ Anna Wraga – przewodnicząca
 - ▶ Justyna Kłodnicka – sekretarz
 - ▶ Stefan Smutek – członek

ZŁOTA WIEWIÓRKA 2021

Podczas sierpniowej imprezy w Jarocinie została wręczona nagroda „Złota Wiewiórka – 2021”. Laureatami nagrody zostali: Pani Halina Kania – Wałęga za szczególne zaangażowanie w dziedzinie kultury i zasługi dla promocji i rozwoju Gminy Jarocin oraz klub morsów „Pingwiny z Państwa Jarocin” za zasługi dla sportu, promocji i rozwoju. Wręczając na scenie plenerowej statuetki nagrodzonym wójt gminy Zbigniew Walczak odczytał następujące uzasadnienia:

- Pani Halina Kania-Wałęga od 10 lat jest aktywną członkinią Klubu Seniora działającego przy GOKSTiR w Jarocinie. W Zespole Jargocianie jest koordynatorem, fotografem. Na bieżąco dokumentuje działalność kulturalną Zespołu, a także uroczystości gminne. W ten sposób przyczynia się do krzewienia kultury, promocji i rozwoju Gminy Jarocin.

- Klub Morsów „Pingwiny z Państwa Jarocin” powstał w 2014 roku. Obecnie liczy kilkudziesięciu członków

w różnym wieku. Członkowie klubu są bardzo aktywni, zwłaszcza w okresie zimowym biorąc udział w kąpielach w zimnej wodzie organizowanych najczęściej w jarocińskim zbiorniku wodnym. Morsy z gminy Jarocin współpracują z podobnymi klubami z regionu a nawet z zagranicy. Dwukrotnie morsowali w Szwecji, brali udział także w spektakularnych wydarzeniach jak; Międzynarodowy Złot Morsów w Mielnie nad Bałtykiem, zimowych przeprawach Wisły wpływ w Sandomierzu, Tarnobrzegu, czy w Przeciąganiu Smoka przez Wisłę w Krakowie. Organizując imprezy u siebie, czy też uczestnicząc w imprezach organizowanych przez inne kluby zawsze znakomicie promują Gminę Jarocin. Chętnie angażują się też w uroczystości gminne związane ze Świętem Niepodległości czy sportowe, jak Biegi Zwycięstwa nad bolszewikami.

Reasumując: poprzez swoją działalność Klub Morsów „Pingwiny z Państwa Jarocin” przyczynia się do krzewienia dobrych, zdrowych nawyków, propagowania zdrowego stylu życia oraz promocji i rozwoju Gminy Jarocin.

POMNIK W MOSTKACH BUKOWEJ

W dniu 15 sierpnia miało miejsce odsłonięcie i poświęcenie pomnika w Bukowej w sołectwie Mostki. Pomnik upamiętnia mieszkańców Bukowej zamordowanych przez Niemców w okresie II wojny światowej. Inicjatorem i fundatorem jego powstania był pan Artur Dubiński mieszkaniec Lubina w województwie dolnośląskim, rodzinie związany z gminą Jarocin. Pomnik wykonany jest z kamienia (głazu) polnego z przytwierdzoną tabliczką granitową zawierającą nazwiska osób pomordowanych. Umieszczony jest obok krzyża przy wjeździe do Bukowej od strony Jarocina. Po Mszy Św. w kościele parafialnym w Jarocinie w intencji zamordowanych mieszkańców Bukowej odprawionej przez ks. kanonika Tadeusza Kuźniara odbyła

się uroczystość odsłonięcia i poświęcenia pomnika w Bukowej. Wzięli w niej udział Zbigniew Walczak – wójt Gminy Jarocin, ks. Tadeusz Kuźniar, ks. Stanisław Szuba proboszcz jarocińskiej parafii, Aniela Olszówka i Jolanta Wołoszyn – przewodnicząca i wiceprzewodnicząca Rady Gminy w Jarocinie, radni, mieszkańcy Bukowej i innych miejscowości z terenu gminy. Po krótkim przemówieniu wójta, członkowie rodziny Dubińskich dokonali odsłonięcia pomnika. Po ceremonii złożenia kwiatów siostra pana Dubińskiego pani Urszula Kozun podziękowała wszystkim za udział w uroczystości.

Treść tablicy na pomniku:

PAMIĘCI MIESZKAŃCÓW BUKOWEJ

zamordowanych przez Niemców
w czasie II wojny światowej

Chudy Antoni	31 lat	-	Majdanek
Pac Mikołaj	33 lata	-	Majdanek
Pawłowski Stanisław	34 lata	-	Majdanek
Pchełka Jan	29 lat	-	Buchenwald
Podpora Krysia	6 lat	-	nad rzeką Bukowa
Podpora Wojciech	31 lat	-	Buchenwald

Bukowa 15 sierpnia 2021

Ufundował Artur Dubiński

Fotoreportaż z uroczystości
na stronie 23

ANALIZA WYNIKÓW EGZAMINU ÓSMOKLASISTY W 2021 ROKU

Nazwa szkoły	Liczba uczniów	Język polski		Matematyka		Język angielski	
		wynik (w %)	stanin*	wynik (w %)	stanin*	wynik (w %)	stanin*
Publiczna Szkoła Podstawowa w Domostawie	13	72	8	55	7	70	6
Publiczna Szkoła Podstawowa im. ks. Jana Twardowskiego w Jarocinie	19	68	7	43	5	68	6
Szkoła Podstawowa Fundacji „Elementarz” z Oddziałem Przedszkolnym im. św. Stanisława Kostki w Golcach	3	68	7	20	1	27	1
Publiczna Szkoła Podstawowa w Mostkach-Sokalach	4	49	3	47	5	25	1
Publiczna Szkoła Podstawowa w Zdziarach	5	60	5	29	2	57	4

W Gminie Jarocin do egzaminu ósmoklasisty przystąpiło 44 uczniów klas VIII szkół podstawowych. Egzamin z języka polskiego na wysokim poziomie napisali uczniowie SP w Domostawie - 72%, SP w Jarocinie i SP w Golcach - po 68%, średni wynik osiągnęła SP w Zdziarach - 60%, niski poziom SP w Mostkach-Sokalach 49%. Wiadomości z matematyki na wysokim poziomie opanowali uczniowie SP w Domostawie - 55%, na średnim uczniowie SP w Mostkach-Sokalach - 47% i SP Jarocin - 43%, niski poziom SP w Zdziarach - 29% i SP w Golcach - 20%. Egzamin z języka angielskiego na wyżej średnim poziomie napisali uczniowie

SP w Domostawie - 70% i SP w Jarocinie - 68%, średnio poradzili sobie uczniowie SP w Zdziarach - 57%, na niskim poziomie egzamin napisali uczniowie SP w Golcach - 27%, SP w Mostkach-Sokalach - 25%.

Wyniki egzaminu ósmoklasisty na poziomie gminnym w zakresie języka polskiego kształtują się powyżej średniej powiatowej, wojewódzkiej i krajowej, w zakresie matematyki poniżej średniej powiatowej, wojewódzkiej i krajowej, a w zakresie języka angielskiego powyżej średniej powiatowej, ale poniżej średniej wojewódzkiej i krajowej, co przedstawia poniższa tabela.

Średni wynik (w %)	Język polski	Matematyka	Język angielski
Gmina Jarocin	66	43	60
Powiat Nizański	61	44	58
Województwo podkarpackie	62	49	65
Polska	60	47	66

*wartości staninowe zostały określone na podstawie Tabeli nr 6 Wyniki szkół w skali staninowej - dla poszczególnych przedmiotów

OPOWIEŚCI CIOTKI Z DOMOSTAWY

*Żyła Paściakowa w naszym gronie,
która posiadała pole, krowy, konie,
w tajemnicy nam opowiedziała
jakie wydarzenie z koniem miała.*

*Zapomniała pójść po konia
za kościołem na pobliskie błonia.
Była wiosna, nocka ciemna,
chłodna ale dość przyjemna.*

*Tak powiada:
Idę drogą, widzę swego konia,
który wraca pędem z błonia,
stanął przy mnie, ja na niego siadam
i przez drogę z koniem gadam.*

*Mogłeś wcześniej z żerowiska wrócić,
mnie nie zrywać nocą i nie smucić,
jeszcze mowy nie skończyłam
a tu brama sama nam się otworzyła.*

*Ja się kilka razy przeżegnałam
i wy wiecie co ujrzałam ?
zamiast konia, diabeł czarny srogi,
siedzę na nim, trzymam go za rogi.*

*Zawył przeraźliwie, stanął dęba,
ogniem zaiskrzyła mu się gęba,
oczy z ognia niby dwie latarnie
no i uciekł mi bezkarnie.*

*Kogut zapiał, trzecia w nocy,
diabeł w tych godzinach niema mocy
prysnął po przez pola drogi
mnie zostały w rękach rogi.*

*Mam je zachowane w swoim domu,
czasem wydobywam po kryjomu,
by pokazać czarne diabła rogi
kto przybywa w moje progi.*

*Proszę Państwa, ta opowieść jest
prawdziwa, bez cygaństwa*

Bolesław Bis

O autorze: Pan Bolesław Bis ukończył w styczniu 2021 r. 95 lat. Posiada wykształcenie ekonomiczne. Pracował jako handlowiec. Zainteresowania : malarstwo, rzeźba, rękodzieło, fotografia, filmowanie muzyka, turystyka, wiersze. Swoje wiersze drukował na stronach: www.Kobieta.pl wiersze autor Wals i Wals2, www.bisbolek.republika.pl - 20 lat /strona została zablokowana/.

Od miesiąca marca 2013 na www.facebook.pl bolesław bis

HUMOR

U RABINA...

– Powiedz mi rebe zapytuje jeden z jego współwierców — czy wolno w sobotę zabić pchłę?

– Wolno - wyrokuje rabin.

Zadowolony husyt wychodzi, lecz nagle przypomina sobie, że mu i wszy niejednokrotnie w sobotę dokuczają, wraca więc i pyta:

– Rebe powiedz mi jeszcze, czy wolno mi w sobotę zabić wesz? Rabin po krótkim namyśle – odpowiada:

– Nie!

– Jak to rebe, pchłę wolno, a wesz nie?

– Pchłę wolno, bo ona ucieka, a wesz do niedzieli zaczeka.

WSTYDLIWY WOJTEK

– Wojtek – pyta w szkole nauczyciel –
Jeżeli przed sobą masz południe, po lewej ręce wschód, po prawej zachód, to co masz w tyle?
– Kiedy się wstydam – odpowiada Wojtek zażenowany.

KIEJBY WISIOŁ

Chłop idący drogą zdjął czapkę przed figurą ukrzyżowanego Chrystusa.

Spostrzega to SS – mann i chłopu wymyśla.

– Ty taki owaki! Przed tym żydowskim prorokiem czapkę zdejmujesz, a jakby to był nasz Fuhrer, to byś na pewno jej nie zdjął.

Na to chłop:

– Kiejby wisioł tobym zdjon.

Czy wiesz, że...

Nazwa Rauchersdorf funkcjonowała w obiegu aż do 1947 roku. Dopiero rozporządzeniem wojewody rzeszowskiego z dnia 30 kwietnia 1947 roku zmieniono nazwę gromady Rauchersdorf wchodzącej w skład gminy wiejskiej Jarocin na „Kurzyna Średnia”.

Okólnik ministra Spraw Wewnętrznych z 1926 roku

Przedstawiamy Okólnik ministra Spraw Wewnętrznych z 1926 roku. Po niemalże 100 latach od jego wydania jego arcyważną treść możemy traktować z przymrużeniem oka. Niemniej jednak dedykujemy Panu Staroście Robertowi Bednarzowi. /red./

Okólnik Ministra S.W.

Szczegółowe określenie sposobu przyjęcia ludności w Starostwie.

W każdym starostwie w pobliżu wejścia należy urządzić możliwie duży pokój z ławami do siedzenia. Pokój oznaczyć napisem: „Pokój przyjęć”. Do tego pokoju, począwszy od godz. 9 rano ma wstęp każdy obywatel Rzplitej, chcący osobiście przedstawić jakąkolwiek sprawę staroście. Woźny, któryby się ośmielił nie wpuścić kogokolwiek lub nie wskazać drogi do pokoju przyjęć, ma być natychmiast wydalony ze służby.

O godz. 9.30 rano naczelnik kancelarii starostwa przychodzi ze specjalną książką do pokoju przyjęć i notuje imię i nazwisko, adres i sprawę interesanta. O godz. 10 przychodzi do pokoju przyjęć starosta lub w wypadkach jego służbowej nieobecności w biurze zastępca starosty. W chwili wejścia starosty do pokoju przyjęć wstają wszystkie znajdujące się w pokoju osoby. W tejże chwili nad wejściem do gmachu starostwa wywieszona zostaje flaga państwowa, celem: 1) podkreślenia szczególnej łączności starosty z ludnością w czasie dokonywania przez niego przyjęć publicznych; 2) oznajmienia o odbywającym się w tym czasie przyjęciu wszystkich obywateli. Na zaproszenie starosty obecni siadają. Starosta obchodzi kolejno zgromadzonych, słuchając ich żądań. Równocześnie naczelnik kancelarii notuje w książce przyjęć decyzje starosty. Każdy obywatel wstaje w chwili załatwienia swej sprawy przed starostą. Załatwianie spraw trwa od 10 do 12 godziny. Pojedyncze przyjmowanie interesantów w gabinecie starosty jest dozwolone tylko w wypadkach wyjątkowej wagi i w żadnym razie nie może się odbywać w czasie od godz. 10 do 12.

Zażalenia przeciw niewykonywaniu zarządzenia.

Upoważniam każdego obywatela Rzplitej, który w ciągu 3 dni nie będzie przyjęty przez starostę, do wniesienia wprost na moje ręce zażalenia czy to w drodze listowej czy telegraficznej.

Minister Spraw Wewnętrznych

ZŁOTE GODY

W dniu 17 października 2020 r. w sali Gminnego Ośrodka Kultury, Sportu, Turystyki i Rekreacji w Jarocinie odbyła się uroczystość wręczenia medali za długoletnie pożycie małżeńskie. Świątowały pary małżeńskie, które pół wieku temu stanęły na ślubnym kobiercu:

- Stefania i Adam Horoniowie z Golc
- Władysława i Józef Jeżowie z Mostek
- Helena i Michał Lachowie z Jarocina
- Julia i Józef Mikszowie z Domostawy
- Aniela i Tadeusz Olszówkowie ze Zdziar
- Leokadia i Józef Pawłowscy z Mostek
- Genowefa i Michał Reichertowie z Golc
- Wincentyna i Eugeniusz Smutkowie z Jarocina
- Władysława i Stanisław Smutkowie ze Szwedów

- Barbara i Edward Szwedowie ze Szwedów
- Irena i Jan Wojtyłowie z Majdanu Golczańskiego

Medal nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej jest świadectwem uznania dla instytucji małżeństwa, w zwłaszcza jego trwałości – mówił, wręczając medale, wójt gminy Jarocin Zbigniew Walczak. Po życzeniach i gratulacjach przyszła kolej na lampkę szampana, gromkie „Sto lat” i program artystyczny w wykonaniu młodzieży działającej pod opieką GOKST i R w Jarocinie i zespołu Jargocianie. Uroczystości miały skromniejszy charakter z powodu obstrzeżeń związanych z epidemią.

Parom małżeńskim, które nie wzięły udziału w uroczystościach medale zostały wręczone w miejscu ich zamieszkania.

**Fotoreportaż z uroczystości
na stronie 23**

Nr 3 (26)

Grudzień 2021

POMNIK W MOSTKACH BUKOWEJ

ZŁOTE GODY 2020

Jubilaci na wspólnym zdjęciu

Aniela i Tadeusz Olszówkowie

Barbara i Edward Szwedowie

Władysława i Józef Jeżowie

Wincentyna i Eugeniusz
Smutkowie

Władysława i Stanisław
Smutkowie
„PAŃSTWO JAROCIN”

Stefania i Adam
Haroniowie